

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 212-ҳадис

212/317 – وَعَنْهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: حَرَجْنَا مُوَافِينَ لِهَلَالِ ذِي الْحِجَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُهَلَّ بِعُمْرَةٍ فَلْيُهَلِّ، فَإِنِّي لَوْلَا أَنِّي أَهْدَيْتُ لَأَهَلَّلْتُ بِعُمْرَةٍ». فَأَهَلَّ بَعْضُهُمْ بِعُمْرَةٍ، وَأَهَلَّ بَعْضُهُمْ بِحَجٍّ. وَسَأَقَتِ الْحَدِيثَ وَكَكَّرْتُ حَيْضَتَهَا، قَالَتْ: وَأَرْسَلَ مَعِيَ أَخِي عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، فَحَرَجْتُ إِلَى التَّنْعِيمِ، فَأَهَلَّلْتُ بِعُمْرَةٍ. وَمَا يَكُنْ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ هَدْيٍ وَلَا صَوْمٍ وَلَا صَدَقَةٍ.

212.317 Оиша розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Зулҳижжанинг ҳилоли арафасида йўлга чиқдик. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Ким умрага эҳром боғлашни истаса, боғласин. Ҳадий атамаганимда эди, албатта умрага эҳром боғлар эдим»**, дедилар. Баъзилар умрага эҳром боғлади, баъзилар ҳажга эҳром боғлади. Мен умрага эҳром боғлаганлардан эдим. Арафа куни етиб келганида мен ҳайзли эдим. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга шикоят қилган эдим, у зот: **«Умрангни қўй, сочингни ёйгин-да, тараниб ол ва ҳажга эҳром боғла»**, дедилар. Шундай қилдим. Ниҳоят, ҳасба кечаси келганида акам Абдурраҳмон ибн Абу Бакрни мен билан бирга жўнатдилар. Мен Танъимга чиқиб, умрам ўрнига бошқа бир умрага эҳром боғладим».

Ҳишом: «Буларнинг (олдинги умрани бузиш ва кейинги умрага эҳром боғлашнинг) ҳеч бири учун ҳадий ҳам, рўза ҳам, садақа ҳам (лозим) бўлмади», деди.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
HUBUVVAT MARVARIDLARI

